

ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΑ

Ποίηση: Κώστας Καρυωτάκης

$\text{♩} = 65$

Dm C Dm

C Dm

Play the melody freely

Σαν να μην ήρ-θα-με πο-τέ

C Dm

σ'αυ - τήν ε - δώ τη Γή

σαν να μέ - νου - με α - κό - μη

Dm

C

Am

To Coda

γῆ

άν-θρω-ποι στων άλ - λων τη φα - ντα -

Dm

Double tempo Rock with swing feeling

C

Dm

σί - α —

Dm

C

Α-πό χαρ-τί πλα-σμέ - να —

κια-πό δι-σταγ-

Dm

μό

αν-δρεί-κε - λα της Μοί - ρα-ας

C Dm C

τα τυ-φλά δυο χέ-ρια— χο-ρεύ-ου-με δε-χό—

Am Dm C

— μα— στε τον εμπαιγ-μό ά-το-να κοι-τώ -

Am Dm D.C. ⊕

ντας— πα-θη-τι-κά τ'α - σιέ-ρια—

Σαν να μην ήρθαμε ποτέ σ' αυτήν εδώ τη Γη,
 σα να μένουμε ακόμη στην ανυπαρξία.
 Σκοτάδι γύρω δίχως μια μαρμαρυγή.
 Άνθρωποι στον άλλων μόνο την φαντασία.

Από χαρτί πλασμένα κι από δισταγμό
 ανδρείκελα της μοίρας τα δυο τυφλά χέρια
 χορεύουμε δεχόμαστε τον εμπαιγμό
 άτονα κοιτώντας παθητικά τ' αστέρια.

Μακρινή χώρα είναι για μας κάθε χαρά
 η ελπίδα κι η νεότης έννοια αφηρημένη
 άλλος δεν ξέρει ότι βρισκόμαστε παρά
 όποιος πατάει επάνω μας καθώς διαβαίνει.

Πέρασαν τόσα χρόνια πέρασε ο καιρός.
 Ω! κι αν δεν ήταν η βαθιά λύπη στο σώμα
 ω! κι αν δεν ήταν στην ψυχή ο πραγματικός
 πόνος για να λέει ότι υπάρχουμε ακόμα.